

festerer sig ogsaa i „enkelt Dosis“ (ved Arv kun fra den ene af Forældrene), kendes fra saa godt som alle andre arvelige Karakterer, og det vilde være meget mærkeligt, om Blodtypeanlæggene skulde være undtagne fra nævnte Mulighed.

Det skal endnu tilføjes, at samme Resultat som ved Undertrykkelse af et sig normalt manifesterende Anlæg vil fremkomme, dersom der foreligger en saakaldt Tabsmutation, og det vil kun i nogle Tilfælde være muligt at afgøre, om der i det givne Tilfælde foreligger Undertrykkelse eller Tabsmutation. Af teoretiske Grunde gør man dog rigtigt i at anse Mutation hos Mennesker som saa overordentlig sjælden, at der næppe er Grund til i Praksis at regne med Muligheder.

København, den 20. Januar 1935.

Ærbødigst

Oluf Thomsen.

---